

UNIwersYTET MEDYCZNY

IM. PIASTÓW ŚLĄSKICH WE WROCŁAWIU

Prof. dr hab. n. med. Wojciech Krajewski

Klinika Urologii Małoinwazyjnej i Robotycznej

Uniwersyteckie Centrum Urologii

Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu

ul. Borowska 213, 50-556 Wrocław

Ocena rozprawy doktorskiej magister Anny Rosy pt. „Napięcie spoczynkowe mięśni dna miednicy jako parametr predykcyjny funkcji trzymania moczu u chorych poddanych prostatektomii radykalnej, u których zastosowano fizjoterapię z wykorzystaniem metody biofeedback-EMG”

Promotor: dr hab. n. med. Roman Sosnowski

Rozprawa doktorska dotyczy analizy napięcia spoczynkowego mięśni dna miednicy jako potencjalnego czynnika predykcyjnego odzyskiwania funkcji trzymania moczu u pacjentów poddanych prostatektomii radykalnej. Praca skupia się na zastosowaniu fizjoterapii z wykorzystaniem biofeedbacku-EMG jako narzędzia diagnostycznego i terapeutycznego. Doktorantka analizuje zależności pomiędzy podwyższonym napięciem mięśniowym a nietrzymaniem moczu, oferując nowe spojrzenie na możliwość optymalizacji procesu rehabilitacji urologicznej.

Rozprawa stanowi istotny wkład w rozwój fizjoterapii onkologicznej, szczególnie w kontekście pacjentów po prostatektomii radykalnej. Autorka porusza zagadnienie o dużym znaczeniu klinicznym, wskazując na potencjalne korzyści wynikające z integracji biofeedbacku-EMG w

terapii. Praca jest dobrze zaplanowana i oparta na solidnej podstawie metodologicznej, co czyni ją wartościowym wkładem w rozwój interdyscyplinarnej wiedzy na temat rehabilitacji urologicznej.

Rozprawa ocenia zagadnienie roli napięcia spoczynkowego mięśni dna miednicy w procesie powrotu do pełnej funkcji kontynencji moczu. Wykorzystanie biofeedbacku-EMG jako narzędzia terapeutycznego i diagnostycznego wzbogaca dotychczasową wiedzę i praktykę kliniczną.

Przegląd literatury jest wyczerpujący i stanowi solidne tło dla rozważań badawczych. Autorka szczegółowo opisuje zagadnienia związane z anatomią, fizjologią, rehabilitacją urologiczną oraz technikami diagnostycznymi. Sugerowałby rozwinąć sekcję wstępu dotyczącą nowoczesnych zastosowań biofeedbacku-EMG w rehabilitacji urologicznej na świecie.

Metodologia badania jest solidna i dobrze opisana. Autorka stosuje biofeedback-EMG jako narzędzie do pomiaru napięcia spoczynkowego oraz korzysta z odpowiednich metod statystycznych do analizy wyników. Zabrakło jednak tabeli podsumowującej charakterystykę grupy badanej i uwzględniającej zarówno cechy wymienione w tekście (wiek, wielkość gruczolaka), jak i te których nie znalazłem, np. metoda operacyjna, fakt wykonania limfadenektomii itp.

Wyniki są jasno przedstawione, z wykorzystaniem czytelnych tabel, wykresów oraz analiz statystycznych. Dyskusja trafnie interpretuje dane i umieszcza je w szerszym kontekście klinicznym.

Rozprawa jest napisana w sposób jasny i uporządkowany, z zachowaniem odpowiedniego stylu naukowego. Z obowiązku recenzenta zmuszony jestem pokreślić obecność nielicznych i drobnych błędów językowych oraz stylistycznych, które wymagają korekty. Sugerowałbym poddać manuskrypt kosmetycznym poprawkom językowym, ponieważ w niektórych miejscach tekst (choć oczywiście merytorycznie prawidłowy) wzbudza podejrzenie występowania pewnych błędów (np. „głównie zaburzenie wzvodu” – moja sugestia – *zaburzenia funkcji erekcyjnej*; „w celu powrotu do stanu z okresu przed operacją” – moja sugestia – *operacji*). Prosiłbym o nadanie pracy trybu bezosobowego, typowego dla prac naukowych, usuwając pytania lub zmieniając odpowiednio szyk zdania („Autorka rozprawy doktorskiej podjęła...” sugestia – *w pracy podjęto*)

Sugerowałbym też używanie profesjonalnych określeń w miejscu tych powszechnych (np. stopnia złośliwości nowotworu, dawkowana gimnastyka, pacjentów onkologicznych, samopoczucie psychiczne, zasadniczego celu wyzdrowienia, powiększenie łagodne prostaty).

Manuskrypt wymaga również pewnych poprawek edytorskich – głównie „spacje” - w wielu miejscach powtórzone.

Zmieniłbym sposób prezentowania referencji – w indeksach górnych po przecinku – powoduje utrudnienie czytania tekstu, sugerowałbym pozostawić np. zakres (np. 4-7, zamiast 2, 3, 4).

Bardzo proszę o modyfikację i rozszerzenie poniższego zdania tak, aby było bliższe stanowi faktycznemu: „Oznaczenie stężenia białka specyficznego dla prostaty PSA [prostate-specific antigen] – choć określa się tzw. normy tego markera w granicach od 0 do 4 ng/ml, to wartości te są zmienne i zależą od objętości prostaty zmieniającej się wraz z wiekiem”.

Finalnie, niektóre skróty rozwinięte są w tekście kilkakrotnie (np. ICS) i sugerowałbym ujednolicić formatowanie tabel i wykresów.

Podsumowując rozprawa doktorska magister Anny Rosy jest wartościowym i oryginalnym badaniem naukowym. Cele oraz hipotezy zostały właściwie sformułowane i zrealizowane przez przeprowadzoną analizę. Wyniki badania potencjalnie będą mogły przełożyć się na praktykę kliniczną.

W mojej ocenie rozprawa doktorska spełnia warunki określone przez ustawodawcę i w związku z tym mam zaszczyt złożyć do Wysokiej Rady Naukowej Narodowego Instytutu Onkologii o dopuszczenie magister Anny Rosy do dalszych etapów postępowania w sprawie nadania stopnia doktora nauk medycznych. Z uwagi na pionierski charakter badań, jak i populacyjnie istotne wyniki, wnioskuję również o wyróżnienie pracy.

Prof. dr hab. n. med.
WOJCIECH KRAJEWSKI
specjalista urologii
i transplantologii klinicznej
lek. 2000
2848755